

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć IX. — Wydana i rozesłana dnia 23. lutego 1905.

Treść: (№ 19—23.) 19. Obwieszczenie, którem podaje się do wiadomości zaliczenie wyższej szkoły leśnictwa dla austriackich krajów alpejskich w Bruck nad Murem, pod względem wykazywania naukowego uzdolnienia do służby jako jednoroczny ochotnik, w poczet ośmioklasowych, publicznych, lub też prawem publiczności wyposażonych szkół średnich. — 20. Obwieszczenie, dotyczące ustanowienia ekspozytury król. węgierskiej komory głównej Zimony, przy przeprawie w Kupinovo. — 21. Rozporządzenie, dotyczące wyrobu przyborów ze złota i srebra, przeznaczonych do wywozu poza obręb cłowy. — 22. Rozporządzenie do wykonania ustawy z dnia 7. maja 1874, o dodatkach do funduszu religijnego za dziesięciolecie 1901 do 1910. — 23. Obwieszczenie, dotyczące wygaśnięcia Najw. koncesyi z dnia 19. września 1857, dla szlaku kolei parowozowej z Zittau do Reichenberg, o ile ten leży na terytorium austriackiem.

19.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 12. stycznia 1905,

którem podaje się do wiadomości zaliczenie wyższej szkoły leśnictwa dla austriackich krajów alpejskich w Bruck nad Murem, pod względem wykazywania naukowego uzdolnienia do służby jako jednoroczny ochotnik, w poczet ośmioklasowych, publicznych, lub też prawem publiczności wyposażonych szkół średnich.

Na zasadzie § 25. ustawy o służbie wojskowej, zalicza się w porozumieniu z dotyczącymi Ministerstwami, wyższą szkołę leśnictwa dla austriackich krajów alpejskich w Bruck nad Murem, pod względem wykazywania naukowego uzdolnienia do służby jako jednoroczny ochotnik, w poczet ośmioklasowych, publicznych, lub też prawem publiczności wyposażonych szkół średnich.

W ten sposób uzupełnia się dodatek II b przepisów o służbie wojskowej, część 1., ogłoszonych tutejszem rozporządzeniem z dnia 15. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 45.

Weltersheimb wtr.

20.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 31. stycznia 1905,

dotyczące ustanowienia ekspozytury król. węgierskiej komory głównej Zimony, przy przeprawie w Kupinovo.

Według doniesienia król. węgierskiego Ministerstwa skarbu ustanowiono przy przeprawie w Kupinovo, ekspozyturę król. węgierskiej komory głównej Zimony, z upoważnieniem do ekspedowania poszczególnych — po myśli konwencji handlowej ze Serbią — wolnych od opłaty cłowej towarów w pogranicznym obrocie.

Kosel wtr.

21.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. lutego 1905,

dotyczące wyrobu przyborów ze złota i srebra, przeznaczonych do wywozu poza obręb cłowy.

W częściowej zmianie punktu 5. reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1866, Dz.

u. p. Nr. 149 wydaje się w celu wykonania § 19. cesarskiego rozporządzenia z dnia 26. maja 1866, Dz. u. p. Nr. 75, następujące postanowienia:

1. Przybory ze złota i srebra niecechowane, przeznaczone do wywozu poza obręb cłowy, można wyrabiać także z mniejszą, jak najniższą dla krajowego obrotu ustanowioną zawartością.

2. Przed wyrobieniem jednak takich niewytrzymujących próby przyborów, należy donieść o tem odnośnemu urzędowi cechowniczem z podaniem liczby, gatunku i wagi sztuk, jakoteż przeciągu czasu, w którym ma się je wyrobić, a nie wolno przed otrzymaniem zezwolenia rozpoczynać wyrobu. Po otrzymaniu doniesienia rozstrzyga urząd cechowniczy o tem według własnej oceny i może każdego czasu udzielone pozwolenie odwołać.

3. Wyroby takie można wywozić tylko pod kontrolą właściwego urzędu cechowniczego. W tym celu mają być przybory przedłożone wraz z dokładnym spisem, zawierającym wszystkie potrzebne wyszczególnienia; zresztą należy przy tem postępować według punktu 5. reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1866, Dz. u. p. Nr. 149.

4. Również należy przesłać odnośnemu urzędowi cechowniczem z dołączeniem spisu, zepsute lub niewywiezione przybory tego gatunku w celu rozbicia. Tak samo ma się donieść niezwłocznie o niezrealizowaniu wyrobu oznajmionych już przyborów.

5. Obowiązkiem strony następnie jest, tak materiał do roboty, jak i gotowe, do wywozu przeznaczone przybory, osobno zamknięte przechowywać i tak dla wyrobu, jak i wydawania takich, nie wytrzymujących próby towarów, prowadzić dokładną notatkę, która się ma ściśle zgadzać z przedłożonymi urzędowi cechowniczem, pod 2, 3 i 4 podanymi wykazami i również zawierać liczbę, gatunek i wagę tak wyrobionych jak i za granicę wywiezionych lub zepsutych towarów.

6. Jeżeli organy kontrolne, przez urząd cechowniczy wydelegowane, uznają przy rewizji skład towarów za niezgodny z zapiskami pod 5 podanymi, lub też z wykazami urzędowi cechowniczem przedłożonymi, szczególnie, jeżeli braku nie można należycie uzasadnić wywozem za granicę lub w jaki inny sposób, natenczas można, i to nawet natychmiast, odwołać zezwolenie na wyrób nie wytrzymujących próby przyborów ze złota i srebra do wywozu przeznaczonych.

7. W razie niestosowania się do postanowienia, podanego w tem rozporządzeniu, lub też puszczenia w obrót w kraju przyborów ze złota i srebra tego gatunku, podlega zresztą wyrób nie wytrzymujących próby przyborów ze złota i srebra postanowieniom karnym rozporządzenia cesarskiego z dnia 26. maja 1866, Dz. u. p. Nr. 75.

Rozporządzenie to nabywa mocy obowiązującej z dniem 1. marca 1905.

Kosel wlr.

22.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu z dnia 11. lutego 1905

wydane w celu wykonania ustawy z dnia 7. maja 1874, Dz. u. p. Nr. 51, o dodatkach do funduszu religijnego za dziesięciolecie 1901 do 1910.

Wymiar dodatków do funduszu religijnego za dziesięciolecie 1901—1910, ma się aż do dalszego zarządzenia odbywać przy analogicznem zastosowaniu postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 21. sierpnia 1881, Dz. u. p. Nr. 112 tak, że w miejsce §u 6, alinea 2, tego rozporządzenia zostanie ze względu na nową od roku 1898 obowiązującą ustawę o podatku osobistym, ogłoszone nowe postanowienie w rozporządzeniu dodatkowem, dalej, że powołany w §ie 2, alinea 2, reskrypt Ministerstwa skarbu z dnia 26. lipca 1880, Dz. u. p. Nr. 102, ma być zastąpiony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 14. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 120, dotyczącem wyjawienia majątku, podlegającego ekwiwalentowi należności za VI. dziesięciolecie i że po myśli rozporządzenia ministeryalnego z dnia 21. czerwca 1892, Dz. u. p. Nr. 110, dochód płynący z gruntu lub ziemiopłodów należy oznaczyć natychmiast po datach katastralnych, zestawionych dla podatku gruntowego.

W końcu we wszystkich tych postanowieniach przytoczonego rozporządzenia ministeryalnego, którym służy za podstawę stan z dnia 1. stycznia 1881, ma naturalnie w miejsce jego obowiązywać stan z dniem 1. stycznia 1901.

Hartel wlr.

Kosel wlr.

23.**Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 17. lutego 1905,**

dotyczące wygaśnięcia Najw. koncesyi z dnia 19. września 1857, Dz. rozp. M. h. Nr. 67, dla szlaku kolei parowej z Zittau do Reichenberg, o ile tenże leży na terytoryum austriackiem.

Gdy c. k. rząd austriacki stosownie do artykułu I. konwencyi państwowej z dnia 26. kwietnia 1904, Dz. u. p. Nr. 90, zawartej między austriacko-węgierską monarchią a królestwem saskiem udzielił swego pozwolenia na objęcie szlaków Towarzystwa kolei żelaznej Zittau—Reichenberg na własność państwa saskiego i według uwiadomienia król.

saskiego rządu, czynność prawna uzasadniająca to nabycie własności z dniem 1. stycznia 1905 nabrała mocy obowiązującej, uznaje się stosownie do artykułu II. powołanej konwencyi państwowej Najw. koncesyę z dnia 19. września 1857, Dz. rozp. M. h. Nr. 67, dla szlaku kolei parowej z Zittau do Reichenberg, o ile tenże przypada na terytoryum austriackie, za wygasłą.

Począwszy od wymienionego wyżej czasu, ruch kolei żelaznej Zittau—Reichenberg, na części szlaku leżącej na terytoryum austriackiem utrzymywać będzie, na zasadzie odnośnych postanowień (artykuł III. do XVI. włącznie) wspomnianej konwencyi państwowej, zarząd królewsko saskich kolei państwowych, w imieniu i na rachunek państwa saskiego.

Wittek wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I, Singerstraße 1. 26, także w roku 1905 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Przenumerata na cały rocznik 1905 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Przenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I, Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy przyniosą przynależną kwotę zapłaconą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za 4 K 20 ^h	Rocznik 1868 za 4 K — ^h	Rocznik 1887 za 5 K — ^h
" 1850 " 10 " 50 "	" 1869 " 6 " — "	" 1888 " 8 " 40 "
" 1851 " 2 " 60 "	" 1870 " 2 " 80 "	" 1889 " 6 " — "
" 1852 " 5 " 20 "	" 1871 " 4 " — "	" 1890 " 5 " 40 "
" 1853 " 6 " 30 "	" 1872 " 6 " 40 "	" 1891 " 6 " — "
" 1854 " 8 " 40 "	" 1873 " 6 " 60 "	" 1892 " 10 " — "
" 1855 " 4 " 70 "	" 1874 " 4 " 60 "	" 1893 " 6 " — "
" 1856 " 4 " 90 "	" 1875 " 4 " — "	" 1894 " 6 " — "
" 1857 " 5 " 70 "	" 1876 " 3 " — "	" 1895 " 7 " — "
" 1858 " 4 " 80 "	" 1877 " 2 " — "	" 1896 " 7 " — "
" 1859 " 4 " — "	" 1878 " 4 " 60 "	" 1897 " 15 " — "
" 1860 " 3 " 40 "	" 1879 " 4 " 60 "	" 1898 " 6 " — "
" 1861 " 3 " — "	" 1880 " 4 " 40 "	" 1899 " 10 " — "
" 1862 " 2 " 80 "	" 1881 " 4 " 40 "	" 1900 " 7 " — "
" 1863 " 2 " 80 "	" 1882 " 6 " — "	" 1901 " 6 " — "
" 1864 " 2 " 80 "	" 1883 " 5 " — "	" 1902 " 7 " 50 "
" 1865 " 4 " — "	" 1884 " 5 " — "	" 1903 " 9 " — "
" 1866 " 4 " 4) "	" 1885 " 3 " 6) "	" 1904 " 5 " — "
" 1867 " 4 " — "	" 1886 " 4 " 60 "	

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.